

Распръснувашъ семя-то на Ада въ земль-тѣ на любовь-тѣ.

10. Не ся заблуждавай отъ любовь-тѣ на прѣдпочитаніе, като онеправдавашъ по малолюбезно-то чядо; зачто-то съ тоя начинъ изваждашъ сълзы-ты на невинность-тѣ, что ся броятъ отъ Бога.

11. А напротивъ достопочтенна-та бащинска и майчинска любовь ще ся възнагради нѣкога съ святѣ дѣтинскѣ любовь, кога-то отхраненно то отъ тебе дѣте съ бащинскѣ и майчинскѣ любовь доде на възрасть и почувствува голѣмы-ты и неисказанны-ты добрины, что си му сторилъ, като си побѣждавалъ даже и свое-то си собственно сѣрдце и естественны-ты си стремленія, за да ся не язвашъ по малко добромысленникъ кѣмъ едно-то какъ-то кѣмъ друго-то. Първомъ отъ опознаніе-то на благодарняіе-то ся развива чувствуваніе-то на благодарность-тѣ!

ГЛАВА ОСЕМДЕСЯТЬ И ПЪРВА.

За хубосшь-шѣ на уединеніе-шо.

1. Горко на оногова, что е заслѣпенъ и заглушенъ отъ кѣмъ-то пріятелственны-ты, домашны-ты и естественны-ты добыванія и отбѣгва хора-та. Той стои на земль-тѣ като единъ отружденъ пѣтникъ въ нѣкое пусто и безводно мѣсто, като едно сираче заблудено безъ помощь.

2. Нигдѣ не вижда той нѣкое душевно прохладженіе за отружденнѣ-тѣ и повѣхнѣлѣ-тѣ си душнѣ, и нигдѣ не вижда той нѣкожъ съчувствителнѣ тварь, въ нѣжнѣ-тѣ пазвѣ и въ искренно-то